

napokban már nem csupán a polgári kormány politikusi kerütek a balliberális politikusok és véleményformálók célkeresztjébe. A gyalázkodás és rágalomhadjárat immár mindazok ellen folyik, akik a választások során a jobbközép erőket támogatták, ne ad' isten, az utcán és a tereken bátorkodták kinyilvánítani politikai preferenciájukat.

Másfél millió fasiszta országa?

A kollektív bűnösség elvén alapuló, minden egyes jobboldali érzelmű magyarországi polgár ellen folytatott gyűlöletkampány akkor kezdődött, amikor *Kéri László* a Bibó Társaság vitaestjén kijelentette, hogy azok a fiatalok, akik részt vettek a Kossuth téri nagygyűlésen, őt elsősorban nem a Hitlerjugendre, hanem sokkal inkább *Mao* vörösgárdistáira emlékeztették. Am a polgári erők támogatóinak teljes erkölcsi megsemmisítésére törvő hadjárat május 2-án szélesedett totális háborúvá. Ekkor jelentette meg a Népszabadság a demokráciáért s a toleranciáért magát rendszeresen betegre aggódó *Eörsi István* A faszizmus mint lelki igény című cikkét, amelyben a szerző – miután biztosította az olvasókat arról, hogy írásának „nincs aktuálpolitikai célja” – kijelentette, hogy a két forduló közötti választási gyűléseken, amelyek számára „*Orwell* szatirikus regényének, az 1984-nek a világát idézték fel”, a „fanatizálás vezérkultuszos formája” űlte diadalát, és a „hatalom megszállottjai”, mármint a Fidesz politikusai hívószavaikat „prefaszizta reminiscenciákba burkolva, drogként fröcskölik az egyetlen testté pépesedő tömeg ereibe”. Mint *Eörsi* fogalmaz, „Magyarországon megjelent az utcákon és a képernyőkön a faszizmus mint őszinte lelki igény”.

Eörsi István másfél millió magyarországi szavazópolgárnak

gázolt a becsületébe azzal, hogy lefaszisztázta, magyarán legyilkosozta őket. A szavazópolgár azonban nem politikus, hogy minden gyalázkodást elviseljen. Mit szólna a roppantmód toleráns szerző, ha ellene, valamint az írását közlő napilap ellen másfél millió ember indítana személyiségi jogi pert becsületsértés, rágalmazás és a jó hírnévhez való jog megsértésének vádjával? Az ötlet csupán első látásra tűnik abszurdnak. Hiszen nemrégiben már volt példa hasonlóra: egy állampolgár *iff. Hegedűs Lóránt* ellen indított peres eljárást hasonló vádak alapján. Talán egyszer ennek az oldalnak is meg kellene próbálnia. Elvégre nem csupán a balliberális erők híveinek vannak személyiségi jogai.

Am az arra irányuló törekvés, hogy a balliberális oldal a lövészárkokat a jobboldalra voksoló magyar szavazópolgárok erkölcsi hulláival temesse be, sokkal messzemenőbb következtetésekre is okot adhat. Tudniillik ha azok, akik az utcán nyilvánítják ki a polgári erők iránt érzett szimpátiájukat, mind egy szálíg fasiszták, akkor akár az is indokolt, ha erőnek erejével lépnek fel ellenük. Hiszen a fasizmus ellen küzdeni kell. És máris készen áll az erkölcsi alap arra, hogy a rendőrség – akárcsak *Kuncze* belügyministerségének idején a Metész-tüntetésen részt vevő nyugdíjasokkal tette – gumibottal verje szét a tömeget, amikor majd a 2002-es választás jobboldali szavazói, valamint a balliberális kormányzatban csaldódt emberek az utcára mennek tüntetni.

Most úgy tűnik, hogy – akarva vagy akaratlanul – ehhez teremtik meg az ideológiai hátteret a balliberális oldal vehemens publicistái. Ha mégis tévednénk, akkor tévedésünk bizonyítása végett arra kérjük kollégáinkat: bizonyítsák feltevésünk igaztalan voltát; határolódjanak el azoktól a szerzőktől, akik két és fél millió magyar választópolgár ellen szítanak gyűlöletet. Elvégre a tolerancia nem az, ha megtűrjük, amit szeretünk. A toleráns viselkedéshez annak is hozzá kellene tartoznia, hogy ne nyilvánítsuk kollektíve bűnösnek azokat, akik nem a miénnkel egyező véleményyt vallanak.